

Aleg. 42

Sprawozdanie

komisyi administracyjnej o wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie sprzedaży c. k. rządowi imieniem funduszu naukowego realności ad St. Nicolaum we Lwowie, należącej do fundacyi t. z. konwiktowej.

Wysoki Sejmie!

Na wniosek Wydziału krajowego i ówczesnej komisji administracyjnej, zezwolił Wysoki Sejm dnia 8. Kwietnia 1876 r. na sprzedaż c. k. Rządowi imieniem funduszu naukowego realności ad St. Nicolaum we Lwowie, należącej do fundacyi tak zwanej konwiktowej, za cenę kupna 220.000 złr. w. a. płatną w dziesięciu równych po sobie następujących rocznych ratach z 6% odsetkami od każdorazowej niespłaconej reszty ceny kupna i z warunkiem, że kupujący uiszczy w całości należność rządową od przeniesienia własności.

Sprzedaż nie przyszła dotąd do skutku, ponieważ c. k. Rząd trafiał na trudności finansowe, które stawały na przeszkodzie w urzeczywistnieniu zamiaru kupna pomienionej realności. Odnawiano przeto kontrakt najmu gmachu ad St. Nicolaum na pomieszczenie Uniwersytetu, od trzech do trzech lat za czynsz roczny z kwoty 15.000 złr. na 20.000 złr. podwyższony, który to najem kończy się z dniem ostatniego Września r. b. (1882).

C. k. Rząd oświadczył teraz gotowość swoją przystąpienia do zakupna pomienionej realności na rzecz funduszu naukowego pod warunkami w uchwale Wysokiego Sejmu z dnia 8. Kwietnia 1876 oznaczonymi, z tą jedynie zmianą, że od niespłaconej reszty ceny kupna uiszczać będzie odsetki po pięć, nie zaś po sześć od sta.

Zachodzi więc pytanie, czy w obec niższej ze strony c. k. Rządu stopy procentowej od niespłaconej reszty ceny kupna o jeden od sta, zaniechać sprzedaży realności w formie będącej, albo też przyjąć ofertę c. k. Rządu i przystąpić do ukończenia sprzedaży w roku 1876 uchwalonej.

Komisya administracyjna, której wniosek Wydziału krajowego uchwałą wysokiej Izby z dnia 4. Września b. r. do sprawozdania został przekazany, zbadawszy rzecz całą, przychyliła się do alternatywy drugiej i jest zdania, że nie należy odstępywać od zamiaru sprzedaży realności ad St. Nicolaum we Lwowie z powodu, że stopa odsetek, jakie kupujący płacić ma od każdorazowej

snej reszty ceny kupna zniża się na pięć od sta. Według ksiąg rachunkowych Wydziału krajowego wynosił dochód czysty z gmachu ad St. Nicolaum wraz z ogrodem botanicznym :

	w roku 1878	kwotę złr.	9.683	cnt.	33
	„ 1879	„ „	9.554	„	11
	„ 1880	„ „	8.677	„	14
	„ 1881	„ „	10.405	„	16

łącznie w ciągu 4 lat złr. 38.319 cnt. 74 czyli w przecięciu corocznie złr. 9.579 cnt. 93¹/₂, gdy 5% odsetki z ceny kupna 220.000 złr. uczynią rocznie złr. 11.000, a więc w każdym razie więcej, niżeli dochodu czystego z najmu tej realności dało się osiągnąć.

Względy zresztą wyłuszczone w sprawozdaniu Komisji administracyjnej z dnia 3. Kwietnia 1876 r., które przemawiały wówczas za sprzedażą tej realności na rzecz funduszu naukowego, a w szczególności ów anormalny stosunek nieokreślonej współwłasności funduszu stypendyjnego i naukowego, powstały z tąd że c. k. Namiestnictwo, zarządzające przedtem funduszem stypendyjnym zarówno jak funduszem naukowym, przekształciło realność ad St. Nicolaum na cele Uniwersytetu i poczyniło w niej mnogie urządzenia kosztem funduszu naukowego, — a w budynku przy kościele od ulicy Śgo Mikołaja pod nr. 7. od ulicy garncarskiej pod nr. 1. położonym, umieściło duchowieństwo parafii Śgo Mikołaja, nie zmienił się w niczem na korzyść funduszu stypendyjnego, przeciwnie zawiakłania rosną i czem dłużej potrwa taki stosunek, tem większy kiedyś wyniknąć może ubytek w dochodach funduszu stypendyjnego.

Komisya administracyjna wnosi zatem; Wysoki Sejm raczy :

„Upoważnić Wydział krajowy do zawarcia z c. k. Rządem imieniem funduszu naukowego kontraktu kupna i sprzedaży realności ad St. Nicolaum we Lwowie, należącej do fundacyi tak zwanej konwiktowej za cenę kupna 220.000 zł. w. a. płatną w dziesięciu równych po sobie następujących rocznych ratach z procentami po pięć od sta od każdorazowej nie spłaconej reszty ceny kupna liczyć się mającymi i z warunkiem, że kupujący uiszcza należytość rządową od przeniesienia własności.

We Lwowie dnia 12. Września 1882.

Przewodniczący :

Grocholski w. r.

Sprawozdawca :

Marceli Madeyski.